

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

8. november 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 56 (Alm. del) af 11. oktober 2018 stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvor meget det vil reducere råderummet i hvert enkelt år frem mod 2025, hvis den strukturelle arbejdsstyrke reduceres én til én med effekten af de adfærdseffekter, som er indregnet i den mellemfristede fremskrivning fra 2012-skattereformen?

Svar

Skattereform 2012 vurderes samlet set at øge det strukturelle arbejdsudbud med ca. 15.800 fuldtidspersoner, *jf. tabel 1*. Det øgede arbejdsudbud kan primært tilskrives forhøjelsen af topskattegrænsen og beskæftigelsesfradraget samt den afdæmpede regulering af visse indkomstoverførsler, *jf. Aftale om skattereform* (maj 2012).

Det øgede arbejdsudbud skønnes samlet set at medføre et merprovenu på ca. 4 mia. kr. (2019-niveau) i 2025, hvor arbejdsudbudsvirkningen er fuldt indfaset. Hvis den strukturelle beskæftigelse reduceres én til én med adfærdsvirkningen af skattereformen, vil den strukturelle saldo isoleret set blive forværret svarende til provenuvirkningen af adfærdseffekterne i det enkelte år.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Tabel 1													
Adfærdseffekter af Skattereform 2012													
1.000 fuldtidspersoner													
Arbejdsudbudsvirkning	2	3¼	6	6¼	6¾	7¼	9¼	10¼	12¼	13¾	14¾	15½	15¾
Mia. kr., 2019-niveau													
Provenuvirkning af adfærdseffekter	½	1	1½	1½	1¾	2	2½	2¾	3¼	3½	3¾	4	4

Anm.: Beskæftigelsen er opgjort i fuldtidspersoner.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Det bemærkes, at de mellemfristede fremskrivninger af dansk økonomi tager udgangspunkt i historiske data. Herefter indregnes virkningerne af gennemførte reformer i de år, som der skønnes over i forbindelse med konjunkturvurderinger og

mellemlistede fremskrivninger. På nuværende tidspunkt er 2017 det seneste historiske år, og der indregnes derfor adfærdseffekter fra reformer fra 2018 og frem i konjunktur- og mellemlistede fremskrivninger af dansk økonomi. Der indregnes kun adfærdsvirkninger fra reformer, som påvirker den strukturelle arbejdsstyrke relativt til det seneste historiske år.

Arbejdsudbudsvirkningen på 6.750 fuldtidspersoner i 2017 er dermed afspejlet i det historiske datagrundlag, som Finansministeriets fremskrivninger tager udgangspunkt i. Den resterende andel af arbejdsudbudsvirkningen fra *Skattereform 2012* udgør ca. 9.000 fuldtidspersoner, som forudsættes gradvist indfaset i 2018-2025.

Det finanspolitiske råderum er aktuelt opgjort i forhold til udgiftsniveauet i 2018. Adfærdseffekternes virkning på det aktuelle råderum i de enkelte år svarer derfor til provenuvirkningen af adfærdsvirkningen målt i forhold til niveauet i 2018. Samlet set vurderes adfærdsvirkningen fra *Skattereform 2012* således isoleret set at bidrage positivt til råderummet svarende til ca. ½ mia. kr. i 2019 voksende til ca. 2 mia. kr. i 2025, *jf. tabel 2*.

Tabel 2

Isoleret virkning på råderum af adfærdsvirkninger fra *Skattereform 2012*

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Mia. kr., 2019-niveau								
Isoleret virkning på råderum	-	½	¾	1¼	1½	1¾	2	2

Anm.: Det finanspolitiske råderum er målt som den beregningsteknisk mulige vækst i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) inden for de finanspolitiske mål. I *Opdateret 2025-forløb, august 2018* svarer det finanspolitiske råderum til ca. 27½ mia. kr. i 2025 målt ift. udgiftsniveauet i 2018. Beregningen behæftet med usikkerhed, der er stigende ud i tid.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Hvis det til illustration forudsættes, at arbejdsudbudseffekten af *Skattereform 2012* er halvt så stor som skønnet, vil det svare til en svækkelse af den strukturelle saldo med ca. 1 mia. kr. i 2025 i forhold til det forudsatte i den seneste mellemlistede fremskrivning, *jf. Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 610 (Alm. del) af 20. september 2017*. Tilsvarende vil det styrke den strukturelle saldo med ca. 1 mia. kr. i 2025, hvis adfærdseffektsvirkningerne er dobbelt så store som forudsat.

Udgangspunktet for Finansministeriets regneprincipper er, at konsekvensvurderinger af politiske tiltag skal være så retvisende som muligt, og at indregning af adfærdsvirkninger tager afsæt i empiriske erfaringer. Det gør sig også gældende i forhold til vurderingen af arbejdsudbudsvirkninger af skatteændringer, hvor de mellemlistede fremskrivninger afspejler middelrette skøn for adfærdsvirkningerne. Finansministeriets samlede skøn for den strukturelle beskæftigelse bliver løbende opdateret i takt med, at nye oplysninger fra historiske år bliver tilgængelige.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister